

תלמודו בידו

דף כג עמוד א

- א** באיזה אופן עובר על נקמה או נטירה בממוץ ?
- ב** האם מותר לנקום או לנטור במי שפגע בגופו או שציער אותו ?
- ג** כמה אצבעות מוציאים בשעת הפייס, ואיזו אצבע ?
- ד** מה עושים עם מכנסי הכהנים והאבנטים שבלו ?
- ה** אלו תקלות אירעו במירוץ הכהנים לתרומת הדשן, ומחמת מה תקנו לעשות פייס ?

- א** נקמה: אמר לחברו "השאלני מגלך", וסירב, ולמחר אמר לו חברו "השאלני קרדומך", אסור לו להשיב "איני משאילך כדרך שלא השאלתני".
נטירה: כנ"ל, אך כשלמחרת כשמבקשו חברו לשאול קרדומו, אסור לו להשיב "הנה לך קרדומי, ואיני כמותך שלא השאלתני מגלך".
- ב** 1. ביקש הפוגע מחילה, עליו נאמר כל המעביר על מידותיו מעבירים לו על כל פשעיו.
2. לא ביקש הפוגע מחילה, רשאי לנקום את נקמתו, ולשמור איבה בלבו.
ותלמיד חכם שומר הדבר בלבו, ואינו מוחה באחר הנוקם עבורו במשפט.
3. הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים רצון ה' מאהבה, ושמחים ביסורים, עליהם נאמר "ואהביו כצאת השמש בגבורתו".
- ג** כהן בריא: מוציא אצבע אחת. הוציא אצבעו השלישית, כדיעבד מונים לו אחת. הוציא אגודל, נקנס בהוצאתו מהפייס, והממונה אף מכהו ברצועה. חולה: אין בכוחו להוציא אצבע אחת בלי שתצא השניה, מוציא שתים ונמנות כאחת.
- ד** קורעים מהם רצועות בד, ועושים בהן פתילות לשמחת בית השואבה.
- ה** 1. אחד הכהנים נטל סכין ותקע בלבו של הזוכה בתרומת הדשן והרגו.
אך סברו שהיה זה בדרך מקרה בלבד, ואין צורך למנוע את המירוץ.
2. כהן דחף את חברו ושבר את רגלו. וכשראו שהנזק שכיח, תקנו לעשות פייס.